

[NIEDOCHODZIEC *sb m*

A sg niedochodziec.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niedonoszony, poroniony płód: Cervus 40/249v; niedochodziec/ abortus. Volck Mmm4, 436.

Cf **[NIEDOCHOD]**, **[NIEDOCHODCA]**, **[NIEDOCHODEK]**

FP